

бждѣтъ най надалечъ отъ него. Подиръ това на сѣкій ученикъ да задава слѣдующитъ въпроси: какъ та викатъ? На този въпросъ единъ ще каже: Ванка, други — Пенка, трети — Ицка и т. н. Подиръ тѣзи отговори учительтъ ще попита: не е ли се едно Ванка и Иванъ: кого наричѣтъ съ таково умалително име Иванчо, Пенка? Можешъ ли на старъ челоуѣкъ да речешъ: Ванка, Пенка и пр.? — Какво различіе има между Ванка, Иванъ и Ивановъ, или Пенка, Петаръ и Петровъ? Тука учительтъ трябва да обясни, че имената, които саокончавѣтъ на *ова ова* означавѣтъ името на бащата, което (име) са притуря къмъ името на тогова къмъ когото са обръща рѣчьта. Подиръ това учительтъ да попита, какво нѣщо е баща? Защо той са нарича най старъ въ домътъ, въ къщата? — сичкитъ ли дѣца сж равни прѣдъ баща си? — сичкитъ ли дѣца сж равни помежду си? — Какъ трябва дѣцата да почитатъ родителитъ си, братъята си, сестритъ си, родивнитъ си, постаритъ и въобще сичкитъ хора? — Кой са нарича вуйчо, чичо, дѣдо, баба, внукъ, внучка? и пр. дѣ сте сега? — Зошто сте дошли? — Да са учими. — А какъ ви са чини ученіето — работа ли или не е? — Работа. — Амь не сте ли виждали нѣкого си, кога захване работа, какво прави? — Виждали сме. — Какво прави? — Кръсти са. — Добро. — Дѣто ще са каже, че и вий трябва по-напрѣдъ да са прѣкръстими, че тогава да са уловимъ за работа — да са учимъ.

Тука учительтъ трѣба да покаже на дѣцата съ коя ржка да са прекръстятъ, какъ да са кръ-